

آیا درجات متفاوتی از گناه وجود دارد؟

آر. سی. اسپرول

از نظر تاریخی، هم کلیسای کاتولیک روم و هم کلیسای پروتستان، هر دو فهمیده‌اند که درجات مختلفی از گناه وجود دارد. کلیسای کاتولیک روم بین گناهان کشنده و غیر کشنده تمایز قائل می‌شود. مقصود از این تمایز این است که، برخی از این گناهان به حدی زشت، شنیع و جدی هستند، که ارتکاب واقعی آن گناهان مرگبار و کشنده است، به این معنا که فیض عادل شمرده شده در روح ایمان‌دار را از بین می‌برد. در الهیات آنها، هر گناهی در آن درجه از ویرانگر نیست. برخی از گناهان واقعا گناهان کشنده نیستند. این گناه‌ها از نظر عواقب، گناهان کم‌خطری هستند، اما ظرفیت کشنده بودن مثل گناهان مرگبار را ندارند.

بسیاری از پروتستان‌های انجیلی، ایده درجات گناه را رد کرده‌اند، زیرا می‌دانند که اصلاحات پروتستانی تمایز کاتولیک روم بین گناهان کشنده و غیر کشنده را رد کرده است. در نتیجه، آنها به سرعت به این نتیجه رسیده‌اند که در پروتستان‌یسم هیچ تمایزی بین گناهان وجود ندارد.

ما باید به دیدگاه خود اصلاح‌گران باز گردیم. جان کالون، از منتقدان صریح کلیسای کاتولیک روم و تمایز قائل شدن آنها بین گناهان کشنده و غیر کشنده بود. کالون گفت که همه‌ی گناهان کشنده هستند، به این معنا که سزاوار مرگ هستند. کتاب یعقوب به ما یادآوری می‌کند: «زیرا هرکه تمام شریعت را نگاه دارد و در یک جزو بلغزد، ملزم همه می‌باشد» (یعقوب ۲: ۱۰). حتی کوچک‌ترین گناه، یک خیانت و پیمان‌شکنی بسیار عظیم است. ما نمی‌توانیم جدیت اعمال خود را تا این حد احساس کنیم، اما این حقیقت دارد.

وقتی گناه می‌کنم، اراده خود را بر اراده خداوند متعال ترجیح می‌دهم. به طور ضمنی، اساساً می‌گوییم که از خود خدا بزرگتر، حکیم‌تر، عادل‌تر و قوی‌تر هستیم. کالون گفت که همه گناهان کشنده هستند، به این معنی که خدا به عدالت می‌تواند هر یک از ما را به خاطر کوچک‌ترین گناهی که مرتکب شده‌ایم، نابود کند. در واقع، مجازات گناه از اولین روز خلقت انسان داده شد: "اما از درخت معرفت نیک و بد زنه‌ار نخوری، زیرا روزی که از آن خوردی، هرآینه خواهی مرد." (پیدایش ۲: ۱۷). با این حال خدا همیشه بر اساس عدالت با ما رفتار نمی‌کند. او با ما مطابق فیض رفتار می‌کند، او به ما اجازه می‌دهد زندگی کنیم، و او برای نجات و رستگاری ما حرکت می‌کند. کالون گفت که همه گناهان کشنده هستند از این جهت که ما به خاطر آنها سزاوار مرگ هستیم، اما هیچ گناهی فانی نیست به این معنا که می‌تواند فیض نجات‌بخش ما را از بین ببرد. ما باید توبه کنیم، بله، اما فیض عادل کننده‌ای

که روح القدس به ما می‌دهد با گناه ما کشته نمی‌شود. کالون و هر یک از اصلاح‌گران، شدیداً معتقد بودند که بین گناهان کوچک‌تر و آنچه آنها گناهان فاحش و شنیع می‌خواندند تفاوت وجود دارد.

درک این تمایز برای مسیحیان مهم است تا بتوانیم یاد بگیریم که با یکدیگر به صورت خیرخواهانه زندگی کنیم. گناه کوچکی، که با آن مردم شروع به تمرکز بر تخطی‌های کوچک‌تر در جامعه می‌کنند، می‌تواند بدن مسیح را از هم جدا کند. آسیب بزرگ زمانی رخ می‌دهد که با آتش شایعات و تهمت‌ها تقویت شود. ما به صبر و تحمل در برابر ناکامی‌های دیگر مسیحیان فراخوانده شده‌ایم. این به این معنا نیست که ما خوانده شده‌ایم که نسبت به گناه سهل‌انگاری کنیم، زیرا گناهان خاصی در عهد جدید ذکر شده است که بسیار جدی هستند و نباید در کلیسا مجاز باشند. زنا گناه بسیار جدی‌ای است. زنا با محارم انضباط کلیسایی را طلب می‌کند. مستی، قتل و فحشا به طور مکرر ذکر شده‌اند. این گناهان آنقدر مخرب هستند که زمانی که ظاهر می‌شوند، انضباط کلیسا را طلب می‌کنند.

خدا به ما می‌گوید که ورود به آسمان تنها بر اساس شایستگی مسیح خواهد بود، اما هنگامی که به آسمان رسیدیم، بر اساس اعمال پاداش داده می‌شود.

واضح است که وقتی هشدارهای کتاب مقدس را در نظر می‌گیریم، درجات مختلفی از گناه را خواهیم داشت. حداقل بیست و دو اشاره در عهد جدید به درجاتی از پاداش‌هایی که به مقدسین در آسمان داده می‌شود وجود دارد. سطوح مختلف، پاداش‌های مختلف و نقش‌های مختلف در آسمان وجود دارد. کتاب مقدس به ما، نسبت به شدت بخشیدن به قضاوت‌هایمان، هشدار می‌دهد. عیسی به پنطیوس پیلاتس گفت: «و از این جهت آن کس که مرا به تو تسلیم کرد، گناه بزرگ‌تر دارد» (یوحنا ۱۹: ۱۱). عیسی گناه و مسئولیت را اندازه‌گیری و ارزیابی می‌کند و با گناه بزرگ‌تر و مسئولیت بزرگ‌تر، داوری بزرگ‌تری رخ می‌دهد. این اصلی است که در عهد جدید تسری یافته است.

ایده درجه‌بندی گناه و پاداش، مبتنی بر عدالت خداوند است. اگر من دو برابر شخص دیگری مرتکب گناه شوم، عدالت ایجاب می‌کند که مجازات متناسب با جرم باشد. اگر من دو برابر فرد دیگری فضیلت داشته باشم، عدالت ایجاب می‌کند که پاداش بیشتری دریافت کنم. خدا به ما می‌گوید که ورود به آسمان تنها بر اساس شایستگی مسیح خواهد بود، اما هنگامی که به آسمان رسیدیم، بر اساس اعمال پاداش داده می‌شود. کسانی که در انجام کارهای نیک فراوان شرکت کرده‌اند، پاداش فراوانی خواهند داشت. کسانی که در انجام کارهای نیک کوتاهی یا اهمال کرده‌اند، در آسمان نیز پاداش اندکی خواهند داشت. به همین ترتیب،

کسانی که دشمنان سخت خدا بوده‌اند، در جهنم عذاب سختی خواهند داشت. کسانی که کمتر خصومت داشته‌اند، مجازات کمتری در نزد خداوند خواهند داشت. او کاملاً عادل است و هنگامی که قضاوت می‌کند، همه موارد را در نظر می‌گیرد. عیسی گفت: «لیکن به شما می‌گویم که هر سخن باطل که مردم گویند، حساب آن را در روز داوری خواهند داد» (متی ۱۲: ۳۶).

چرا تاکید بر این نکته برای ما بسیار مهم است؟ بارها با مردانی که با شهوت دست و پنجه نرم می‌کنند صحبت کرده‌ام و آنها به خودشان و یا به من می‌گویند: «ممکن است جلوتر بروم و مرتکب زنا شوم، زیرا از قبل نسبت به شهوت مقصر هستم. من نمی‌توانم در پیشگاه خدا در وضعیت بدتری باشم، بنابراین ممکن است کار را به پایان برسانم.» من همیشه جواب می‌دهم: «درسته، بله، شما می‌توانید وضعیت خیلی بدتری داشته باشید.» حکم زنا واقعی بسیار شدیدتر از قضاوت بر شهوترانی خواهد بود. خداوند در آن سطح با ما برخورد خواهد کرد، و این کار احمقانه‌ای است که فردی که مرتکب تخلف کوچکی شده است، بگوید: «من از حالا مقصر هستم، پس بهتر است که آن را یک جنایت بدانم.» خدا نکند که ما اینطور فکر کنیم. اگر این کار را انجام دهیم، با قضاوت عادلانه خداوند روبرو خواهیم شد. ما باید این را در نظر داشته باشیم که به دنبال ساختن یک وجدان مسیحی و یک شخصیت مسیحی هستیم.

دکتر آر. سی. اسپرول، بنیانگذار خدمات لیگونیر، اولین کشیش جهت موعظه و تعلیم در کلیسای سنت اندرو در سنفورد ایالت فلوریدا و اولین رئیس دانشگاه الهیات ریفورمیشن بایبل کالج بود. ایشان نویسنده‌ی بیش از یک‌صد جلد کتاب، از جمله قدوسیت خدا بوده است.

این مقاله در وبسایت [لیگونیر](https://fa.ligonier.org) منتشر شده است.